

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נזיר

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ח שני נזירים

גמ' נז. - סא.

ספק איזה נזיר (רש"י - שקבלו ביחד) נטמא ברה"י - מביאין קרבנות טומ' וטהרה בשותפות ומתנה

ג' נוכחים = ספק טומ' ברה"י ושניהם פטורים מקרבן טומ' [תוס' - כ"א אחזקתו] שמואל - תגלחת מספק רק באשה וקטן [הקפת כל הראש שמה הקפה [תוס' - סברא - רק הוסיף על פיאות, גמ' יבמות - ראשו - אפי' מצורע]]

רב הונא (תוס' להל') - גדול שמקיף קטן חייב, אשה שמקיף אפי' גדול פטורה [כל שישנו בהשחתה]

רב אדא ב"א - המקיף קטן או אשה פטור [היקש מקיף לניקף - רק בניקף מיחייב]

עדל"ת [לא תלבש שעטנז - הא גדילים תעשה מהם, ראשו - אפי' מצורע (תוס' - אם אינו ענין לאינו שוה בכל)]

תגלחת דמצורע דוחה עשה ול"ת של נזיר [ראשון] ושל כהן [זקנו]

רב - מותר לגלח כל גופו במספרים כעין תער,

לגי' הבה"ג דוקא בשאר אברים אבל לא בית השחי ובית הערוה במספרים (לגי' ר"י טוב עלם ור"ף, ולר' חייא), ולא בשאר אברים בתער - מדרבנן ר' יוחנן - העברה (תוס' - אף במספרים) על בית השחי ובית הערוה לוקה - לל"ק - מדרבנן [כמ"ד לא ילבש - ליושב בין הנשים בשמלה], לל"ב - מדאורי' [לא ילבש]

ר"נ - נזיר שמגלח יכול לגלח בית השחי [תוס' - אינו תיקון] - דלא כהל'

אסור לחוך בבית השחי ביד להשיר שער (לגי' שלנו בתוס' - דלא כהל') אבל בבגדו מותר

ספק טמא - ר' יהושע - יבקש אחר משוק לידור בנזיר על תנאי מיד או לאחר ל'

בן זומא - יביא רק עולת בהמה ומתני ואחר עוד ל' שאר קרבנות ועולה בתנאי

נזיר טמא ומוחלט - צריך תגלחת (1) לחלוט, (2) ספרו, (3) טומאתו, (4) טהרתו ובספק יביא ציפורים מספק, חטאת עוף לקבורה לספרו (ועשיר יעשה עצמו עני)/ולטומאתו, לר"ש אשם מצורע ומתני לשלמים, עולת בהמה לטהרתו ומתני לנדבה

רא"ש - נצטרע אחר מנינו - רשב"י - אין תגלחיות מצורע עולה לתגלחיות נזיר [חלוקים בענין לגדל, זמן זריקת דמים, טבילה]

גילוח טמא מצוה (דוקא בתער) ולא להעביר שער טומ' [תוס' - ילפינן מנזיר טהור]